

## Mál nr. 242/2002

### Dánarbú M

og

V

### Ágreiningur um bótaábyrgð vegna líftryggingar

#### Gögn.

1. Málskot móttakið 13.11.2002.
2. Bréf Lögmannna Höfðabakka 9 til Úrskurðarnefndar dags. 12.11.2002.
3. Bréf Lögmannna Höfðabakka 9 til Tjónanefndar dags. 23.09.2002.
4. Vátryggingaumsókn dags. 08.04.2002.
5. Bréf V til Lögmannna Höfðabakka 9 dags. 25.10.2002.
6. Bréf V til Úrskurðarnefndar dags. 20.11.2002 ásamt fylgigögnum nr. 1-21.
7. Bréf Úrskurðarnefndar til Lögmannna Höfðabakka 9 dags. 12.12.2002.
8. Bréf Lögmannna Höfðabakka 9 til Úrskurðarnefndar dags. 17.03.2003.
9. Niðurstaða Tjónanefndar vátryggingafélaganna nr. 843/2002.

#### Málsatvik.

Samkvæmt líftryggingabeidni dags. 08.04.2002, sem samþykkt var samdægurs var M seld líftrygging og var M þá 56 ára. Í líftryggingarbeiðni kemur m.a. fram að M reykir, en hafi ekki og hafi ekki haft sjúkdóm/vandamál í hjarta, æðakerfi eða heilaæðum(t.d. heilaáfall) eða háan blóðþrýsting. Jafnframt kemur fram að M telur sig heilsuhrausta og að foreldri hafi ekki haft arfgenga sjúkdóma eða haft fyrir 66 ára aldur hjarta- eða æðasjúkdóm, heilaáfall, háan blóðþrýsting, sykursýki, nýrnasjúkdóm eða krappamein. Eftir andlát M var aflað frekari upplýsinga um fyrri heilsufar og var upplýst að M hefði legið á sjúkrahúsi 31.10.1992-11.11.1992 vegna háþrýstings og skammvinnis blóðþurrðarkasts í heilastofni. Jafnframt var upplýst um eldri heimsókn til hjartalæknis vegna tiltekinna sjúkdómsgreininga. Í gögnum um sjúkrahúsleguna í nóvember 1992 kemur fram M hafi verið á háþrýstingsmeðferð síðan í vor og saga um háþrýsting í móðurætt. Fram kemur og að M hafi áður haft líftryggingu hjá V, sem tekin var 1995, en sú trygging hafi fallið niður vegna vanskila. Í beiðni til grundvallar þeirri tryggingu kom ekkert fram um fyrri heilsufarsvandamál M og/eða sjúkrahúslegu. Í gögnum málsins eru engar upplýsingar frá læknum og/eða sjúkrahúsum um heilsufar M eftir sjúkrahúsleguna í nóvember 1992 og fram að andláti, en með bréfi 12.12.2002 hafði Úrskurðarnefnd óskað eftir upplýsingum um fyrri sjúkrasögu.

#### Álit.

Í skilmálum líftryggingarinnar kemur fram að grundvöllur líftryggingarsamningsins sé m.a. upplýsingar í vátryggingarumsókn og jafnframt er tekið fram að hafi rangar upplýsingar verið gefnar eða upplýsingum leynt fari um ábyrgð félagsins eftir ákvæðum laga nr. 20/1954 um vátryggingasamninga. Í líftryggingarbeiðni skipta upplýsingar um fyrri heilsufar öllu máli um hvort vátrygging sé veitt og eru upplýsingar í vátryggingarbeiðni um að heilsufar hafi verið gott almennt lagðar til grundvallar án frekari skoðunar nema upplýsingar komi fram um fyrri sjúkdóma og/eða sjúkrahúslegu, sem gefa tilefni til frekari skoðunar. Í vátryggingarbeiðni er að engu getið mikilsveðra upplýsinga um fyrri heilsufar og er engum vafa undirorpið að vátryggingarbeiðnin hefði ekki verið samþykkt samdægurs, ef M hefði getið um sjúkrahúsleguna og vandamál henni tengdri. Beiðni hefði verið hafnað alfarið eða að svo stöddu og þá óskað eftir gögnum um heilsufar síðustu ára og upplýsinga um eftirmeðferð sjúkrahúslegunnar. Í bréfi Lögmannna Höfðabakka 9 frá 17.03.2003 kemur fram að ekki sé frekari gagna að vænta og að ekki hafi reynst unnt að varpa ljósi á sjúkrasögu frá útskrift í nóvember 1992. Í bréfi lögmannsstofunnar kemur ekki fram, hvort leitað hafi verið til heimilislæknis eða annarra lækna um upplýsingar um fyrri heilsufar. Með hliðsjón af þessum

skorti á upplýsingum um fyrri sjúkrasögu, sem málskotsaðili ber hallan af og þeim takmörkuðu upplýsingum um fyrra heilsafar, sem þó liggja fyrir, er bótaábyrgð hafnað.

**Niðurstaða.**

Bótaábyrgð er ekki fyrir hendi.

Reykjavík 25. mars 2003

Rúnar Guðmundsson hdl.

Ingvar Sveinbjörnsson hrl.

Jón Magnússon hrl.